

[Gerhard Nielsen.]

ved muligt at skabe Balance i Banernes Regnskaber og for de flestes Vedkommende bringe Underskuddet ned til et Minimum, saa at det vil være muligt for de interesserede Kommuner at bære Udgifterne herved, uden at disse Udgifter som nu virker som et Tryk og et ret betydeligt Tryk paa visse Kommuner, hvad der har bevirket, at visse Kommuner har nægtet at deltage i Betalingen af det Underskud, Banerne oparbejder.

Flere Privatbaner har allerede begyndt Moderniseringen, nogle enkelte har allerede gennemført den i Driften, og de Undersøgelser, Udvalget har foretaget, viser, at denne Modernisering alle Steder har givet gunstige Resultater, enkelte Steder endogsaa meget gunstige Resultater. Denne Forandring er imidlertid dyr, det koster mange Penge at anskaffe de moderne Motorvogne eller Motorlokomotiver, eller hvad det nu er, der skal anskaffes, og de fleste af Banerne mangler de nødvendige Midler dertil. Det er klart, at Udvalget har undersøgt, hvad saadanne Nyanskaffelser koster, og ogsaa hvad disse Nyan-skaffelser vil betyde med Hensyn til den finansielle Forbedring af Banernes Drift. Paa Grundlag af disse Undersøgelser har Udvalget fremsendt en enstemmig Betænkning til Ministeren, bilagt et Udkast til Lovforslag om Hjælp fra Staten til betrængte Privatbaner. Dette Udvalg har bestaaet af tre ministerielle Embedsmænd og fire Repræsentanter fra Rigsdagen, og jeg finder Anledning til at udtale, at naar det er lykkedes Udvalget i forholdsvist kort Tid at komme igennem det mægtige Materiale, skyldes det i ikke ringe Grad det energiske og dygtige Arbejde, Ministeriets Embedsmænd har udført. Det er imidlertid ikke alle Baner, der er lige daarligt stillede, for enkeltes Vedkommende gælder det, at de ikke har søgt at komme i Betragtning, de er i Forvejen moderniseret eller har en saa gunstig Status, at de ikke behøver Hjælp. For norges Vedkommende har man søgt Hjælp, men ved Undersøgelserne viste det sig, at enkelte af disse Baner udmærket selv er i Stand til at foretage Modernisering ved Hjælp af ret betydelige Reservebeholdninger, og saadanne Baner er der naturligvis ingen Rimelighed i at yde Støtte fra Staten. Andre, som i deres Drift kører med Balance eller et mindre Overskud, har ikke Midler og kan ikke eller kun med store Vanskeligheder skaffe sig Midler til at modernisere, og saa-

danne Baner mener Udvalget, Staten bør yde, ikke Tilskud, men et Laan, som forrentes og afdrages. Afdragstiden er sat til 25 Aar. For de fleste Baners Vedkommende gælder det imidlertid, at deres Underskud er saa stort og deres Forhold saaledes, at det vil være udelukket, at de vil være i Stand til at køre videre selv med et Statslaan. Her maa ydes baade Statstilskud og Statslaan, for saa vidt de paagældende Baner ønsker det.

De Udregninger, som ligger til Grund for Udvalgets Indstilling til Ministeren og Ministerens Forslag til Rigsdagen, gaar ud paa, at det vil være nødvendigt at stille indtil 11½ Mill. Kr. til Raadighed for en saadan Hjælp. Af disse 11½ Mill. Kr. mener man det nødvendigt at yde Baner, som kun skal have Laan, op til 2½ Mill. Kr., af Resten skulde saa 5 Mill. Kr. bruges som Tilskud, rente- og afdragsfri Laan, om man vil, til Baner, der ikke kan klare sig uden, og Resten skulde ydes som Laan til de paagældende Baner, for saa vidt disse Baner ønsker at faa det hele Beløb fra Staten i Stedet for selv at skulle skaffe sig den Del, som maa ydes, af Banen eller Befolkningen ved ny Aktietegning. For de sidste Penges Vedkommende mener man det nødvendigt — det er det sikkert ogsaa — at der ydes en betryggende Garanti for, at de tilbagebetales Staten, og her kræver Lovforslaget, at der skal ydes Bank- eller Kommunegaranti for Forrentning og Afdrag af de paagældende Laan.

I Lovforslagets § 2 er der foreslaaet en Bestemmelse, som ændrer de nuværende Former for Tilvejebringelse af Reservefonds. Det bestemmes her, at for saa vidt Overskuddet af en Bane tilstrækker, skal der fremtidig henlægges 400 Kr. pr. km af Banens Driftslængde til en Afskrivningsfond, over hvilken der kun kan disponeres med Ministerens Samtykke, og hvis Størrelse ogsaa bestemmes af Ministeren.

Medens den højtærede Minister i alt væsentligt har fulgt Udvalgets Udkast til Lovforslag, er der paa et enkelt Omraade sket en mindre Forandring. Udvalget havde foreslaaet, at de Laan, som ydes de paagældende Baner, skulde forrentes med 4 pCt. p. a. Ministeren har nu ment, at det er for lav en Rente, og har i sit Forslag sat Renten til 4½ pCt. p. a. Da der her er Tale om Laan for 25 Aar, maa det vistnok erkendes, at Staten vil have Vanskelighed ved at fremskaffe Penge til en billigere Rente end 4½ pCt., maaske det endda ikke lader sig gøre, men i hvert Fald, til 4 pCt. er det